

J Vi snakkes

**Andakten
side 2**

**I Herrens
velbehag
side 3**

**Bekymring
side 4**

**Nytt fra Heia
side 6**

**Madagaskar
side 8**

**Dåpsopplæring
side 10**

**Bultmann
side 12**

**De bringer
stunder av
mitt liv
tilbake
side 14**

**Kragerø
Frikirke
side 16**

En ting er sikkert, jo eldre man blir, jo flere spørsmål har man, og vil lete etter svarene ...

Varmen, solen og de lyse dagene har endelig kommet til oss etter en lang vinter, vi gleder oss alle over naturens fabelaktige forandring fra hvit kulde og grått regn til solens varme, som gir oss grønne trær og blomster i paradisiske varianter; hvilket skaperverk!

I min hage beundrer jeg nå «forglemmegei» – så små – så blå – så milde – så søte! Og snart kommer rosene. Rosene – ut av alle hagens vekster – er en verden for seg selv, med sin flere tusen års historie; overalt hvor den har kommet, vekker den glede og beundring og har inspirert filosofer, diktere, elskende; skapt myter og legender, blitt knyttet til guddommer, blitt kriget om, Homer forteller at Akilles skjold var dekorert med roser ved krigsseire (vel 1200 f. Kr.). Keiser Neros besettelse for roser gav de tidlige kristne avsmak for rosene som symbol, fordi Nero forlangte tonnevis av roser til å sitte på, kaste over seg – og rosedyrking fordrev korndyrking, og bidro slik på sin måte til Romerrikets fall?...

Men ca. 400 e. Kr. anerkjente kirken den hvite rosen, Rosa x alba, som symbol til Jomfru Maria.

I Eng-land symboliserte hvite og røde roser forskjellige slekter, to ble forenet ved ekteskap, Tudor (Henrik VIII) og Elisabeth av York, rosa X alba; symbolet hvit rose i sentrum av en rød, flettet sammen til en krone.

Filosofen Konfucius, som deltok ved Kinas keiserlige hoff rundt 500 f. Kr., fant at det var skrevet minst 600 bøker om roser! Sannsynligvis var det den greske dikteren Sappho som ga rosen tittelen «Blomstenes dronning».

Men så er det **tornene** da – . Da romerne skulle dekorere Jesus til jødernes konge, slang de på han en kappe og laget en krone av torner – det var muligens ikke av en rosebusk, men det kunne det ha vært.

I historien ser vi at opp gjennom alle tider har det vært kritikk av evangeliet – ikke alltid selve evangeliet, men bærerene av det; også i dag latterliggjøres de kristne; de stikker, de representerer torner i vår frihet, de har pigger til det søte liv, vi støter oss på dem osv. Ja, rosen har skarpe torner – hvorfor er det slik?

Er piggene der for å forsvare den egentlige skjønnheten – jeg vet ikke! Men mange ser ikke rosene for bare pigger – . Vi dyrker ikke roser for tornenes skyld – en rosedyrker lærer seg fort hvor tornene er – de er ingen hinder for en som elsker selve rosen.

Og så ser jeg på vår Jesus – der han har blitt dekorert med en tornekrone – jeg syns ikke de tornene han har blitt tildelt, er noe hinder for at jeg kan elske hans skjønnhet.

Kjære leser. Må jeg få lov å ønske oss alle at sommeren blir god, og at vi får fryde oss over rosen; blomstenes Dronning og enda mer over kongenes Konge, Jesus – . Ta med en Jesus meditasjon fra bok av Edin Løvås (Matt. 27. 27-28):

«Se Jesus idet soldatene tar han med inn i borgen og henger en skarlagensrød narrekappe på han. Be for dem som forsøker å latterliggjøre evangeliet. Tilbe han som er den utvalgte og dyrebare (1. Pet. 2.4. og Joh. 19.4-6). Se Jesus idet Pilatus stiller han frem for folket ikledd narrekappe og tornekrone. Be om at du må få «se det menneske». Tilbe han som er den tålsomme og ydmyke (Matt. 11.29)

I Herrens velbehag

• Sølvi

Vi priser Vår Herre
med ord vi ikke har
for hvem kan vel si hvor stor Han er –
Vi priser Vår Herre -
fordi Han er vår far
og føler hver dag at Han er nær.

For hvem kan vel fatte -
Han er på denne jord
og lytter til bønn og til vår tro.
Men kan vi forstå
at Hans kjærlighet er stor
så stor som i himmelhvelvets bro.

Vi ser på galakser
og prøver å forstå.
Uendelig er vårt himmelhvelv.
Og der er Vår Herre -
for store og for små
Vi ber - og vi kjenner Herren selv.

Og Jesus - Vår Frelser -
gir forbønn for enhver.
Med Ham er vi trygge barn i alt.
Vi ber fra vårt hjerte -
og kjærlighet især
og håper at ingenting går galt

En evighets styrke
så langt som det går an
er gaven Han gir oss hver en dag.
Velsigner oss alle -
hver kvinne og hver mann.
Vi lever i Herrens velbehag.

Påskemorgen på Rapen

En ildrød oval sol steg opp av havet. Det ble en uforglemmelig påskemorgen for de som fikk oppleve soloppgangen på Rapen i år (Foto Kjell Lundkvist)

Karin og Else-Bjørg nyter påskefrokosten sammen med mange andre i hytta til Reidar Sandvik (Foto Kjell Lundkvist)

Bekymring

Psykologer kan fortelle oss at bekymringer kan være like skadelige for helsa vår som at vi utsettes for belastninger av en eller annen art. Når begge deler inntreffer, så skulle det for en amatør tilsi dobbel belastning.

I hele Norge går det nå flere og flere rundt og er redde for å miste arbeidsplassen sin, og alt for mange har allerede gått ut fra verkstedet eller fabrikken for siste gang.

I Kragerø er det slik. Den største arbeidsplassen i kommunen har bygd sitt siste skrog, og forsøkene på å finne alternative arbeidsplasser har – når dette skrives – ikke gitt konkrete resultater. Vi som ikke er direkte berørt av disse problemene, kan vanskelig sette oss inn i hva de opplever som står midt opp i det.

Når mennesker med makt blir spurt om hva som kan gjøres med et problem som alle ser er faretruende nært, så er svaret gjerne at de følger utviklingen med bekymring. Hvor ofte har vi ikke hørt sentrale politikere tømme ut av seg dette munnhullet. Det er da vi kan bli virkelig bekymret, for vi føler at de

verken er skikkelig bekymret eller ser en utvei til å gjøre noe med problemet. Vi skal ikke beskyldte politikere eller andre maktmennesker for at bekymringer ikke også kan være en del av deres hverdag, men de bør for anstendighetens skyld slutte med å sutrebekymre seg hver gang de blir konfrontert med et problem.

Den økende arbeidsløsheten løses ikke ved å være bekymret på høyeste hold. Og når konkrete tiltak blir etterlyst, møtes det gjerne med politiske slagord. Ingen ønsker arbeidsløshet, men alle har en skjult tanke om noe de ønsker enda mindre. Hva de skjulte tanker består av, kan vi ha våre idéer om, men de blir aldri uttalt. Dette gjelder like mye i opposisjon som i posisjon. For noen er den frie konkurranse det viktigste, for andre er det hensynet til jordbruket eller kortsiktig politisk gevinst på et eller annet område de vet kjernevelgerne er opptatt av.

Bak en upersonlig statistikk over selselsettingen blir enkeltmennesker bare et flimrende bilde på fjernsynsskjermen den dagen beskjeden kommer. Neste dag er de glemt for nye skjebner. Slik vil det være så lenge avkastning betraktes som det høyeste gode. Kapital som eies både av private og det offentlige skal gi maksimalt utbytte i form av penger, koste hva det koste vil for enkeltmennesker og lokalsamfunn. Det er oppskriften på et kaldt samfunn. Det bekymrer oss.

Nytt fra heia

• Elen Bjørkkjær

Sommerstevne med generalforsamling på Karmøy 25.- 29. juni 2003

For første gang skal det avvikles sommerstevne, der alle landets søndagsskoler kan delta. Hver søndagsskole kan sende en delegat med stemmerett.

Alle som vil, er ellers hjertelig velkommen til å delta på sommerstevnet, meldes det fra arrangøren, Norsk Søndagsskoleforbund.

Der blir aktiviteter for små og store barn og for voksne. Anne-Synnøve Bjørkkjær og en av lederne er påmeldt

Dette er Åkra kirke på Karmøy, der stevnet skal være

Åkrasanden der vi skal bo på et ferisesenter like ved kirken

Blåkløkker

So - lens strå - ler spil - ler munter - lytt til de spe - de tøn - ner
og hver en blomst som fikk sin friske morgendrikk
Løfter kalken og imellem markens bygg og rug
en liten klokke blå no'n spe - de tøn - ner slå.
Hvis du lytter kan du høre hvor det klinger
fra tusen klokker små som vaier lett i vind;
lytt til de spe - de tøn - ner når ved kveld de ringer
og kaller dyr og trær til aftenbønnen inn.
Lille eventyr, du lille klokke kjør og fin,
som barn jeg mangan gang har lyttet til din klang.
Når i gresset med min mor jeg lekte, husker jeg,
om dig fortalte hun, og nynet så for mig.

Solens stråler

spiller muntert over gressets dugg
og hver en blomst som fikk
sin friske morgendrikk

Løfter kalken

og imellem markens bygg og rug
en liten klokke blå
no'n spe - de tøn - ner slå.

Hvis du lytter kan du høre hvor det klinger
fra tusen klokker små som vaier lett i vind;
lytt til de spe - de tøn - ner
når ved kveld de ringer
og kaller dyr og trær til aftenbønnen inn.

Lille eventyr, du lille klokke kjør og fin,
som barn jeg mangan gang
har lyttet til din klang.

Når i gresset
med min mor jeg lekte, husker jeg,
om dig fortalte hun,
og nynet så for mig.

Levang bedehus

Virksomheten ved Levang Bedehus er flyttet til menighetshuset på Støle. Vi benytter nå huset til innsamling av klær m.m. som skal sendes til Litauen. Det er kjørt ut vel 80 sekker fra bedehuset bare fra mars måned til april.

Som vi ser, så er det ikke tilrådelig å ta mer inn i denne bilen. Men Olav kommerigjen, så bare meld fra når du skal levere noe. Ring Else-Marie, Else-Björg, Britt eller Elen.

Inger og Olav er fornøyde når de får full bil med fine klær de kan bringe videre til trengende.

Hva med Madagaskar?

Et besøk hos Ingebjørg Finstad er som å være på skattejakt og finne noe verdifullt hele tiden... En samtale om Madagaskar, om Ingebjørgs liv og arbeid der gjennom mange år, om misjon i sin alminnelighet og om Kragerø menighets prosjekt på Morondava i særdeleshet, blir fort lang, innholdsrik og lærerik. Bare litt får plass her...

• Anne Marie Sverdrup

Politisk situasjon

For omtrent et år siden, snakket Kirkebladets Halvor Halvorsen med Ingebjørg Finstad om de urolige politiske forholdene på Madagaskar. Den gangen var det en omfattende konflikt mellom de som støttet den sittende presidenten, som nektet å gå av etter å ha tapt valget, og de som støttet den nye, som hadde fått flest stemmer. Konflikten rammet hele landet, blant annet gjennom opptøyer og havneblokade.

Nå forteller Ingebjørg Finstad at den gamle presidenten omsider ble tvunget til å trekke seg, og at situasjonen har stabilisert seg. Den avgåtte presidenten flyktet til Paris, og tilhengerne hans ga opp sin motstand.

Den nyvalgte presidenten i gang med sitt arbeid for å få landet på fote. Han er utdannet innen landbruk og ivrer særlig for utbygging og utbedring av veinettet, blant annet for å lette transporten av jordbruksprodukter. Dette har gitt ham tilnavnet Mr. La Route ("Herr Vei"). Han har flertall i nasjonalforsamlingen, men også en del opposenter i ulike parti-grupperinger.

Morondava

Madagaskar er et av verdens fattigste land, og mange goder er ulikt fordelt. Ikke alle får gå på skole, mennesker med synlig eller usynlig handicap blir sjelden prioritert, og dermed er Kragerø menighets misjonsprosjekt: driftsstøtte til døveskolen i Morondava, av vesentlig betydning. Men engasjementet vårt for dette oppdraget trenger av og til fornyet glød. Vi trenger å vite mer om hva vi sender penger til, hva vi kan ha i tankene når vi ber, hvordan vi kan gjøre mer ut av kontakten med denne skolen på Madagaskars østkyst.

Skole for døve

Døveskolen i Morondava, som er landets nyeste, ble etablert i 1994 og eies av den gassiske kirken. Ingebjørg Finstad beskriver starten som kummerlig, i lånte, trange lokaler. Internatet hadde to rom, et for guttene og hele lærerfamilien, et for jentene, som også skulle være kontor og lager. Etter hvert muliggjorde innsamlede midler fra Aksjon Håp, Deutsche Blindenmission og NMS et nybygg. Dette er tatt i bruk, men ennå ikke offisielt innviet – fordi det mangler inventar og undervisningsmateriell. Gasserne er vant med

enkle forhold og til å klare seg med lite, men de døve elevene er en utsatt gruppe med behov for spesiell tilrettelegging av undervisningen.

Grunnskoleutdanningen er på åtte år. Deretter får de døve mulighet for to års utdanning innenfor visse yrker. De som gjennomfører denne, blir i stand til å klare seg selv og leve et verdig liv.

Morondava og Kragerø

Ingebjørg Finstad ønsker at en gruppe fra Kragerø menighet kan være med når skolen en gang skal åpnes – for å vise engasjement og for å oppleve Madagaskar og utvikle nærmere kontakt med mennesker der.

Ikke så helt sjelden får vi besøk fra Madagaskar. Det skjedde senest i påsken, da den første rektoren på Morondava, Jeanette Raelisoa, var her.

Mange så henne sikkert i kirken, selv om hun ikke ble presentert eller fikk ordet – slik besøkende gjerne gjør på Madagaskar. Hadde vi gitt oss selv anledning til å snakke med henne, stille noen spørsmål og høre Nety fortelle, kunne vi ha fått ferske nyheter fra skolen ”vår”...

Er misjon noe for oss?

Hva er det som gjør oss så tilbakeholdne? Er vi forlegne i møte med det fremmede? Mangler vi ”eierforhold” til misjonsprosjektet vårt? Kan vi opparbeide og styrke engasjementet? Kan vi snakke sammen om hva misjon er og betyr for oss, - vi som så lett synes vi har nok med oss selv og vårt aller nær-meste?

Da biskop Olav Skjevesland var her i høst, poengterte han at et av de viktigste tegnene på en levende menighet er at den er aktivt misjonerende – både i eget nærmiljø og overfor mennesker andre steder på kloden. Hvis det er slik, kan vår menighet oppleve liv og vekst gjennom kontakt med kirker i andre land, som ber om samarbeid.

Ingebjørg Finstad har en rekke forslag til hva vi kan gjøre, i tillegg til å yte økonomiske bidrag og å nevne skolen fast i kirkebønnen:

Det går an å samle inn og sende brukte leker til barn ved ”vår” skole.

Vi kan bestemme oss for å sende noen representanter til innvielsen av skolen. (Fra Åmot i Tunsberg reiste en gruppe på 20 personer, derav to konfirmanter til et kirkejubileumnylig.)

Prosjektet kan gjøres til et tema i konfirmantundervisningen.

Vi kan sørge for ”glimt fra Moronda-va” med oppdatert informasjon på oppslags-tavle i kirken.

Helt ny bok

Flere av disse ideene sammenfaller med tanker som har vært nevnt i menighetsrådet. I tillegg gir Ingebjørg Finstad oss en unik anledning til å gjøre oss kjent med forhold på Madagaskar gjennom boken hun nettopp har utgitt: ”Røster fra en taus verden”. Den som leser den, får pirret nysgjerrigheten og kan ikke unngå å få ny kunnskap. Gjør mange av oss det, kan vi styrke vårt felles engasjement. Misjon er ikke en sak bare for spesielt interesserte, men et menighetsanliggende, - og i dette anliggendet har vi mye å hente og mye å gi!

Dåpsopplæring drøftet i «Glasshuset» En ny giv i landet – og i vårt lokalsamfunn?

• Halvor Halvorsen

Først: dåpsopplæring er ikke bare læren om dåpen, men den undervisning som følger av dåpen.

Vi har flere ganger hatt stoff i kirkebladet om utviklingen på dette område i de senere år.

Ett vendepunkt var innføringen av KRL-faget i skolen fra 1997. Fremdeles får elevene en god del faktakunnskap om kristendom, men de skal også lære om andre religioner, ikke-religiøse livssyn og filosofi. Viktigere er at faget ikke lenger er kirkens dåpsopplæring, og at alle oppfatninger skal stilles prinsipielt likt. Læreren må ikke «ta parti».

Dette innebærer at menighetene selv nå må ta et større ansvar for å lære de døpte om Jesus, og at de bør møte voksne som personlig innestår for budskapet.

Men nå er forholdet at samtidig med utviklingen i skolen, er det gått tilbake med menighetenes og misjonsorganisasjonenes barne- og ungdomsarbeid.

Resultatet er at folk flest blir stadig mer fremmede for bibelsk kristendom.

På øverste hold i kirken har en sett at det må tas et ekstra krafttak for å bøte på dette, og også blant politikerne merker vi en økende forståelse for denne problemstillingen. Regjeringen oppnevnte derfor for et par år siden et utvalg, som under ledelse av den tidligere Kragerømannen Nils Tore Andersen skulle foreslå en plan for systematisk trosopplæring i kirkelig regi.

Planen er nylig behandlet i Stortinget og har fått en gledelig positiv mottagelse. Her foreslås en regelmessig opplæring som et til bud til alle døpte fra 0 til 18 år, og egne midler til menighetene for å gjennomføre dette. Andre tros- og livssynssamfunn skal selvsagt også få tilført slike ressurser i forhold til medlems-tallet.

Etter hvert vil vi merke resultatene. Bl.a. kan vi regne med å kunne tilsette kateketer (undervisningsledere) i menighetene. Men imens må vi ikke sitte med hendene i fanget, men se på om vi kan gjøre mer på frivillig basis og med de ressurser vi har.

Etter forslag fra styret i Hellekirken har derfor menighetsrådene i vår kommune oppnevnt representanter til et felles dåpsopplæringsutvalg, og dette utvalget hadde sitt første møte i «Glasshuset» i Kragerø rådhus den 21. mai i år.

Her ble fremholdt det viktige arbeidet som prestene utfører med dåpssamtaler, familiegudstjenester og konfirmandundervisning. Prestene er faktisk blitt stadig flinkere til dette, både når det gjelder

arbeidsinnsats og oppfinnsomhet! Det var enighet om at en måtte bygge på dette, og dessuten på det barna lærer i skolen og gjennom den virksomheten som fremdeles foregår i organisasjonenes regi. Utvalgets oppgave blir så å stimulere og skolere til ytterligere innsats.

Møtet vedtok midlertidige retningslinjer for arbeidet og bestemte at det neste møte blir i september. Innen da skal en skaffe seg oversikt over nåværende trosopplæring i menighetene, og tenke over hvor en først bør sette inn med nye tiltak.

Og så ser vi fram til den dagen den første kateket kan ansettes i Kragerømenighetene!

Foreldre positive til dåpsopplæring

• KPK

En undersøkelse gjort i Bjørgvin bispedømme tyder på at foreldre ønsker hjelp fra kirken til dåpsopplæring.

– Nær halvparten av foreldrene til døpte barn håper de skal kunne sende barna til søndagsskolen. Fire av ti vil at barna skal være med i kirkekor, og et stort flertall vil at skolen skal være sentral i dåpsopplæringen, sier prosjektleder for undersøkelsen, Rune Øystese ved Bjørgvin bispedømmekontor til Vårt Land.

Rudolf Bultman

• Okav A. Drevland

Det hender man tenker tilbake på fordums studier og alt man i de dager fikk servert av undervisning.

Fra lærerskoletidas undervisning i religion erindrer jeg vår utmerkede lærer Knut Hauglands forelesninger om Rudolf Bultman: Tydeligvis en teolog som hadde gjort inntrykk på vår lærer og som hadde preget hans kristendomsopfatning.

Undertegnede, som satt under Hauglands kateter, fikk etterhvert sans for den gamle teolog – og orienterte seg nok så uforpliktende om hans liv og lære.

Tidvis rinner navnet Rudolf Bultman meg fortsatt i hu, - uten at kunnskapene fra den tids studier just forekommer meg tyngende, enn si presente. Det kan være tid for en repetisjon: Hvem var denne Rudolf Bultman, hva gikk hans lære ut på?

Bultman, som levde i perioden 1884 – 1976, var professor i teologi ved Universitetet i Marburg i Tyskland. Han regnes som en av det forrige århundres store teologer; - hans mest kjente verk er ”Mytologi og bibelforståelse”, som ble utgitt i Tyskland i 1941, og som ble oversatt til norsk i 1968.

Sjølv om Bultman fikk lov til å forske og undervise i Hitler-Tyskland, innebar det ikke på noen måte at han gav støtte til nazismen eller nazistene: Da nazistene for eksempel ville ha det til at Jesus var arier og Paulus jøde i sin forkynnelse, tok Bultman et oppgjør med dette. Også hans avmytologisering av kristendommen, falt nazistene – som hadde sterk sans for germanske myter og et mytologisk livssyn – tungt for brystet.

Bultmans hovedprosjekt i ”Mytologi og bibelforståelse”, og i sin forskning og undervisning ellers, var å presentere evangeliet for moderne mennesker som ikke kunne tro på de delene av Bibelen som vitenskapen mente kun var myter.

På ett vis regnes Bultman som liberal teolog, i den forstand at han helt klart var tilhenger av en historisk-kritisk forskningsmetode.

På et annet vis må Bultman betraktes som en ikke-liberal teolog, i den forstand at han ikke var opptatt av ”den historiske Jesus”: Troen baserer seg ikke på historiske kjennsgjerninger, men er en personlig hengivelse til Gud, mente han.

De fleste liberale teologer ville renske Bibelen for alt mytologisk stoff, og i stedet vektlegge de etiske prinsippene som Jesus bygde sin forkynnelse på.

Bultman ville beholde de mytologiske tekstene, men han ville finne budskapet bak disse tekstene. Han ville tolke disse tekstene ut fra den kjennsgjerning at de var skrevet ut fra de forutsetninger, kunnskaper og verdensbilde som folk flest hadde for 2000 år siden. Slik ville han komme i møte nåtidas opplyste

mennesker, mennesker med sans for en naturvitenskapelig måte å skjønne verden på, - han ville vise at det å tro ikke innebærer at man må gi slipp på sin intellektuelle redelighet.

Tro, mente Bultman, kan ikke støtte seg på verken et testamentlig eller moderne verdensbilde, - i tro kan ikke noe bevises.

Det sier seg sjølv, ut fra det lille som her er presentert av Bultmans lære, at han blir å betrakte som en svært individualistisk teolog.

Hovedpoenget i hans lære blir på en måte ”Jesus og jeg”, - fordi troen så totalt skal basere seg på den enkeltes møte med Gud gjennom Jesu ord i Nye testamente.

At troen skal medføre konsekvenser for den enkeltes liv og atferd i forhold til medmennesker, gir likevel Bultmans teologi et samfunns- og kollektivperspektiv – mente kristendoms lærer Knut Haugland på Nesna Lærerskole i 1975.

Repetisjonen over, - moro for undertegnede, kanskje også for Kirkebladets lesere?

Takk til husets leksikon, en gammel Vårt-Land-artikkel og snart 30 år gamle forelesningsnotater

Sommer- konserter i kirkene

20. juni

Kragerø kirke. *Big Chief Jazzband*

Primo juli

Skåtøy kirke Sommergjestkonserten. En tradisjonsrik konsert med klassisk musikk

6. juli

Støle kirke Sommerkonsert 19.00

09. juli

Kragerø kirke 19.30 Solveig Belman Mathisen og Robert Carding

18. juli

Skåtøy kirke Erik Bye, Henning Sommerro og Kantoriet.

29. juli

Skåtøy kirke Olsokkonsert. Roar Engelberg

09. august

Støle kirke 16.00 Munnspillonsert. Sigmund Groven m.fl.

10. august

Kragerø kirke 18.00 Sigmund Groven m.fl.

Følg med i annonser og på plakater med flere detaljer og ev. endringer.

«De bringer stunder av mitt liv – tilbake – »

• Inger og Bjørn Sandberg

Det er vanskelig å unngå å bli nostalgisk når alderen begynner å føles!

Og mye av det som tidligere var enkelt og uten problemer, må idag tenkes grundig igjennom og planlegges.

Etterhvert oppdager vi hva vi kan få hjelp til hvis vi ringer det som kalles Servicesentret, og står under Kragerø kommune i telefonkatalogen.

Hjemmehjelp har vi hatt i mange år. De er blitt som medlemmer av familien, kvinnene som på denne måten har overtatt plikter i huset våre giktplagede armer, ben og rygger ikke lenger greier.

Gjennom kommunen har vi også funnet frem til Vaktmestrene, og i det hele tatt Sentret for omsorg.

Vintervær og problemet med parkeringsplasser kan gjøre det vanskelig å komme til apoteket for å hente nødvendige medisiner. Dette kan et slikt senter ordne, hvis ikke apoteket selv bringer varene. Rydding av sne har vi også fått

hjelp til denne vinteren. Det gjelder å finne de rette telefonnumrene, og lese annonser!

Da finner vi f.eks. gartneren som kan ta seg av haven. Tidligere elever og gode venner må vi ikke glemme. Her er også spesialister som kan løse problemer når PC'en slår seg vrang.

Et virkelig problem kan det være når vi ikke får hentet matvarer. Så får vi vite at det finnes hjelp også her: en gang i uken kan vi få brakt bestilte varer, bare ring så kommer han, kjøpmannen. Han springer lett opp trappen – der vi – også med kommunens hjelp – har fått en meget ettertraktet støtte: en trappeheis!

For oss har mye av det som har skjedd i vårt liv, blitt knyttet til gjenstander eller bilder, ofte som takk for arrangement av kulturkvelder. Folk har tatt med seg gamle ting, og sammen med eierne har vi kommentert dem og fått skrevet ned deres historie.

En slik gave er en trefigur, som bærer navnet «Kunstelskeren». Den er signert «A.W.1976», og er laget til oss for en slik kulturkveld, av Walle, en kjent skulptør fra Bamble.

Skulpturen er 40 cm. høy, og viser en eldre mann som sitter på en krakk og holder en vase i armene.

Med et henrykt smil betrakter han antikviteten. Den har form av en gresk vase (amfora), og er prydet med et ornament i gresk stil. Mannen er skallet og har kinnskjegg.

Hele skulpturen er preget av vennlig satire Det er både noe komisk og rørende ved figuren. Vi setter stor pris på den, og

minnes møtet med et interessert publikum i en mer aktiv tid av vår liv.

Figuren står på en trappeavsats. Heisen starter i første etasje, der vi kan glede oss over to bilder, det ene signert Tore Juell, det andre Thore Sveberg. De utfyller hverandre på merkelig vis.

Tore Juell har malt en skog med smeltende sneflekker, den andre Thore et nattlandskap i måneskinn, med skog og vann, reflekser i vannet og en dunkel, trebevokst ås i bakgrunnen.

Hver gang vi tar stolheisen opp trappen, gir disse bildene oss en spesiell opplevelse. Og vi fylles av takknemlighet for omsorgsavdelingen i kommunen.

Vi passerer flere «gaver» på veien opp, bl.a. et (nytt!) utskåret mangletre med minner fra kvelder i Drangedal. Og på toppen av trappen står «kunstelskeren», som en smilende, litt ironisk kommentar til oss to, opptatt som vi er av kulturens synlige produkter.

Pinse! Det er lysets tid. Dagene er blitt lange, morgenen kommer tidlig og kveldene kan være som et under av lys – sett fra vår veranda. Vi ser ut på vårens eventyr: syriner, hvite og lilla, frukttrær, og spirea – i Thomesheias haver – og viltvoksende, men klokkelig spart av Velforeningens ryddeaksjon.

«Whitsuntide» på engelsk. Oxford dictionary hjelper på hukommelsen: «Whit Sunday» = white Sunday, «fordi dåp og derfor hvite klær var vanlig på den tiden», sier leksikonet i norsk oversettelse. «Kvitsundag» er nynorsk. Kirkeklokkene ring-er for lysets tid.

Friluftsgudstjenester i sommer

Ospevika

i Støle fjorden er en av landets vakreste kirkegårder med egen sandstrand. Gudstjeneste **29. juni 12.00**. Taxibåt fra taxibåtbrygga i Kragerø 11.00

Ankerplassen

på Jomfruland er skjærgårdens utendørskirke. Stedet er innviet og vigslet for gudstjenester sommerstid. Gudstjeneste **13. juli 12.00**. Taxibåt fra taxibåtbrygga i Kragerø 11.00

Stråholmen

er et gammelt lossted øst for Jomfruland, ytterst ute i havet. Gudstjeneste **20. juli 12.00**. Taxibåt fra taxibåtbrygga i Kragerø 11.00

Skratta

er et populært utfartssted for lokalbefolkningen og overnattingssted for sjøfarende feriefolk. Gudstjeneste **10. august kl.12**

Kragerø frikirke

• Sverre Brændhagen

Som kjent ble Den evangelisk lutherske frikirke stiftet av prestene Johan Storm Munch i Horten og Paul Wettergren i Risør. Dette skjedde i 1870-årene. Disse prestene brøt med Den norske kirken (Statskirken) p.g.a. uenighet om kirketukt. I våre dager er det mest et spørsmål om sjelesorg – trøst og hjelp i vanskelige situasjoner. Mens skillet tidligere var ganske stort mellom de samfunnene, synes de nå å stå ganske nær hverandre både i lærespørsmål og praktisk livsførsel.

For å trenge dypere inn i disse forholdene, skal jeg intervju en fremtredende frikirkemann i lokalsamfunnet. Han heter Asbjørn Solum. Han er utdannet typograf, men er nå pensjonist. Jeg går rett på sak:

– *Hvorfor ble du medlem av Frikirken?*

– Det falt helt naturlig. Jeg er døpt, konfirmert og oppvokst i frikirkemiljø. I Frikirken er det slik at vi i de første barneårene har begrenset medlemskap. Dette kan vare livet ut, men mange velger i voksen alder å gå inn i fullt medlemskap.

– *Kan du fortelle om arbeidet i Kragerø Frikirke?*

– Vi har en aktiv søndagsskole som går under navnet «Bjørnegjengen». Den har 20-30 medlemmer, ganske bra i våre dager. Navnet henger sammen med Bjørneveien og at det faktisk kommer inn en godslig – men kanskje ikke helt ekte – bjørn på møtene.

I Ungdomshuset (Huset) samles en tverrkirkelig gjeng hver lørdag. Her er det andakter og aktiviteter av forskjellig slag. Fremmøtet er bra. Frikirken har ansatt en arbeider i halv stilling som spesielt skal ta seg av ungdommen.

Kirken har flere kor, og jeg kan nevne FriSing for aldersgruppa 5-12 år og en lovsangsgruppe for voksen ungdom med utspring i Huset. Disse opptrer ved forskjellige arrangementer og gjør stor lykke.

Menigheten vår har vanligvis gudstjeneste hver søndag. Her er det tale av pastoren, sang og musikk. Gudstjenestene er godt besøkt, til tider er kirken fullsatt. Det er nadverd en gang i måneden.

– *Hvordan er forholdet mellom Frikirken og andre menigheter i Kragerø?*

– Mitt inntrykk er at det er meget bra. Et godt eksempel her er «Hallo Kragerø» som drives av forskjellige menigheter i kommunen, og som sender gudstjenester fra kirkene hver søndag.

– Og så kanskje et unødvendig spørsmål til en frikirkemann:

– Var det rett av Luther å bryte med Den katolske kirke?

– Svaret er ja.

– Det skal være vanskelig å spå om fremtiden, men om et tiår eller så er kanskje Den norske kirke blitt en slags firkirke. Ser du for deg at Frikirken og Den norske kirke kan bli slått sammen? Jeg minner oss alle om Mesterens ord i Joh. 17. 21. «... at de alle må være ett ...»

Asbjørn Solum som er en fordragslighetens og samarbeidets mann, tror ikke på noen sammenslutning i overskuelig fremtid. Han kjenner selvfølgelig Jesu ord om å være ett, men påpeker at dette ikke betyr at vi alle skal være samlet under ett tak. Vi er ett i Kristi menighet på jorda!

Vi ønsker Frikirken en lykke til videre!

Kirkene i sommer

Kragerø kirke

Stor kirke i Kragerø sentrum fra 1870 i nygotisk stil. Restaurert og oppusset i 1996. Hollenbachorgel fra ca. 1890

Kirken er åpen for besøkende med omvisning tirsdag-lørdag 12.00 - 15.00 i juli måned. Noen halvtimes formiddagskonserter ved organistene tirsdag/torsdag 12.30 i juli.

Skåtøy kirke

Norges tredje største tømmerkirke bygget i 1862. Skjærgårdskatedralen ligger midt på øya i vakre omgivelser. Adkomst med ferje til Skåtøyroa eller taxibåt til Kirkebrygga.

Kirken kan besøkes ved henvendelse til Lokalet mandag, onsdag og fredag 12-15 i juli måned.

Støle kirke

Sjarmerende liten trekirke på Levangsheia ved den gamle kystveien mellom Kragerø og Risør. Bygget i 1892.

Kirken er åpen for besøkende hver mandag i juli 19.00 - 21.00. Små orgelresitasjoner ved organisten i samme tidsrom. Gratis vafler og kaffe.

Sannidal kirke

Tømret korskirke fra 1771. Ligger ved den gamle sørlanske hovedvei. Det har vært kirke i Sannidal siden 1200 tallet. I den nåværende kirken finnes gamle gjensander fra tidligere stavkirke.

Hellekirken

En moderne arbeidskirke med 200 sitteplasser. Her drives et omfattende arbeid med gudstjenester, korarbeid og annet barnearbeid.

Sommer- marked/basar

ved Støle kirke og menighetshus

Onsdag 16. juli 17.00

Miniloppemarked, åresalg,
basar, leker m.m

Salg av vafler og sveler.

Andakt ved diakon Emly Strat

Velkommen!

Arr. Levangsheia Kirkering

Sommerkonserter i Støle kirke

Søndag 9. juli 19.00

Se egen annonser/plakater

Lørdag 9. august 16.00

Sigmund Groven
med venner og munnspill

Andakts-
telefonen

35 98 12 85

Døpte

Støle kirke

- 21.04 Lukas Ellingsen – Gundersen
- 21.04 Sofie Sandvik Leivann
- 04.05 Sarah Michelle Skauen – Jensen
- 01.06 Adrian Haslum Oppebøen
- 01.06 Sander Klausen Jacobsen
- 09.06 Tobias Gundersen
- 09.06 Emil Johnsen Holdgaard
- 09.06 Jørgen Daland Bjørnsen

Skåtøy kirke

- 27.04 Aaron Gundersen
- 08.06 Klara Siebke Løge

Kragerø kirke

- 30.03 Kristoffer Jensen Bergan
- 30.03 Vilde Isaksen Opkvitne
- 30.03 Alexandra Bohnhorst Eneberg Sandvik
- 30.03 Tomine Skarvang Eckholdt, døpt i Sannidal
- 13.04 Simen Ljåstad – Andersen
- 13.04 Ronja Heldal – Nilsen
- 13.04 Aurora Lovise Haaranes
- 20.04 Even Melby Bentsen
- 20.04 Janne Enge Minde, døpt i Hemne kirke
- 04.05 Martin Omland Skarbomyr
- 11.05 Gabrielle Bohlin
- 08.06 Johannes Jonskaas Norin

Vigde

Støle kirke

- 07.06 Torbjørn Hafredal og Gry Anette Hellum

Døde

Kragerø

- 15.02 Ragnhild Eliassen
29.03 Marit Johanne Klausen
04.04 Arne Hiis
12.04 Egil Ellefsen
24.04 Anikken Sund Olavesen
07.05 Gerd Andersen
12.05 Arne Wiggo Lieberg
13.04 Tommy Martinius Isnes
21.05 Ingeborg Signora Isaksen
13.05 Henry Bråten
19.05 Bjørn Olav Hammer
22.05 Karl Tellefsen

Levangsheia

- 20.03 Terttu Orvokki Lund
28.04 Henny Tisjø,
begravd i Sannidal
04.05 Kirsten Sandvik
17.05 Ragna Abrahamsen,
begravd i Kragerø

Kirkens SOS

35 52 70 90

Kragerø menighetskontor

Rådhuset - 3770 Kragerø - 35 98 62 00
Sekretær Berit Daland 35 98 63 61
Sokneprest Leif Westermoen 36 98 63 62
Tlf. privat 35 98 18 15
Kapellan Harald Monsen 35 98 63 60
Tlf. privat 35 98 17 49
Diakon Emly Strat 35 98 62 11 - 992 68 298
Tlf privat: 37 15 86 00

Kirkevergen

Rådhuset - 3770 Kragerø
Jon Arne Torp 36 98 63 64 - 952 56 659
Tlf. privat 35 98 21 22

Menighetsrådslederne

Kragerø: Rose-Mari Jørstad 35 98 08 67
Levangsheia: Signe Liv Lundheim 35987173
Skåtøy: Jonn Arvid Thorsen 35 99 13 57

Fellesrådets leder

Håkon Langlo 35 98 82 48

Vi snakkes

*Kirkeblad for Kragerø, Skåtøy og
Levangsheia*

Menighetskontoret
Rådhuset - 3770 Kragerø
Bank: 2655 55 76403

Redaksjonskomite

Olav Drevland 35 98 23 61
Halvor Halvorsen 35 98 83 68
Jonn Arvid Thorsen 35 99 13 57

**Ta ansvar for kirken
du hører til!**

Send leserinnlegg! Ring inn spørsmål
og meninger! Ring inn gode ideer.
Bestill intervju!

Full distribusjon

15. juni

Tur til Gautefallkirken kl.12.00

20. juni

Kragerø kirke Konsert. Big Chief Jazzband

22. juni

Hellekirken 11.00

Kragerø kirke 11.00

Sannidal kirke 11.00

29. juni

Sannidal kirke 11.00

Ospevika ved Portør 12.00 Taxi-båt fra taxibåtbrygga 11.00

6. juli

Kragerø kirke 11.00

Sannidal kirke 19.00

Støle kirke 19.00 Sommerkonsert

09. juli

Kragerø kirke 19.30 Konsert. Solveig Belman Mathisen og Robert Carding

13. juli

Skåtøy kirke 10.00 Dåpsguds-tjeneste

13. juli

Ankerplassen Jomfruland 12.00 Taxibåt fra taxibåtbrygga 11.00

20. juli

Kragerø kirke 10.00 Dåpsgudstjeneste

Stråholmen 12.00 Taxibåt fra taxibåtbrygga 11.00

Sannidal kirke 11.00

Støle kirke 11.00

27. juli

Kragerø kirke 11.00

Sannidal kirke 11.00

29. juli

Skåtøy kirke Konsert. Roar Engelberg

3. august

Kragerø kirke 11.00

Støle kirke 11.00

Sannidal kirke 11.00

10. august

Kragerø kirke 11.00

Skratta 12.00 Friluftsguds-tjeneste

Hellekirken 11.00

10. august

Kragerø kirke 18.00 Konsert Sigmund Groven m.fl.

17. august

Støle kirke 11.00

Kragerø kirke 11.00 Westermoen

24. august

Kragerø kirke 11.00 Monsen

31. august

Kragerø kirke 11.00 Westermoen

Skåtøy kirke 11.30 Monsen. Konfirmantpresentasjon

07. september

Støle kirke 11.00 Monsen. Konfirmantpresentasjon

Kragerø kirke 19.00 Monsen. Konfirmantpresentasjon

14. september

Kragerø kirke kl.11.00

Se ev. endringer i annonser